

Mysle pozytywne

Spotkanie 5

„Ale plama!”

Grupa docelowa Uczniowie klas 1-3

Czas zajęć/warsztatu 45 min.

Wykorzystywane metody uproszczona wersja metody obrazowania myślenia: Most 3-2-1, metoda rozwiązywania problemów w twórczy sposób

Cele spotkania

1 / Samorozwój przez sztukę

2 / Rozwijanie umiejętności:

- radzenia sobie ze stresem
- rozwiązywania problemów
- kreatywnego myślenia
- wyciszania się i obserwowania własnych emocji

3 / Rozwijanie samokontroli i wytrwałości.

Cele kształcenia wg podstawy programowej dla I etapu edukacyjnego – klas I-III

Cele spotkania

1 / W zakresie poznawczego obszaru rozwoju uczniów osiąga umiejętność:

- świadomość przeżywanych emocji i umiejętność panowania nad nimi oraz wyrażania ich w sposób umożliwiający współdziałanie w grupie oraz adaptację w nowej grupie

2 / W zakresie poznawczego obszaru rozwoju uczniów osiąga umiejętność

- potrzebę i umiejętność samodzielnego, refleksyjnego, logicznego, krytycznego i twórczego myślenia
- umiejętność stawiania pytań, dostrzegania problemów, zbierania informacji potrzebnych do ich rozwiązania, planowania i organizacji działania, a także rozwiązywania problemów

Cele szczegółowe opisane w formie efektów

Edukacja polonistyczna:

Osiągnięcia w zakresie działalności ekspresji twórczej. Uczzeń:

- rysuje kredką, mazakiem

- wydziera, wycina, składa, przylepia, wykorzystując gazetę, papier kolorowy, makulaturę, karton, ścinki tekstylne, itp.

- wykonuje prace i impresje plastyczne jako formy przekazania i przedstawiania uczuć, nastrojów i zachowań

Opis przebiegu
z opisem poszczególnych
ćwiczeń/zadań

Krok 1:
Wprowadzenie

Nauczyciel zapisuje na tablicy słowa: plama, dziura, błąd, rysa, zagniecenie. Następnie prosi uczniów o ich skojarzenia z tymi słowami. Pyta o emocje, które w nich wywołują, przymiotniki, przy pomocy których by je opisali, a także porównania. Wszystkie słowa i frazy wymienione przez uczniów zostają zapisane na karteczkach post-it i przyklejone po lewej stronie tablicy. Nauczyciel odczytuje je na głos i pyta uczniów, czy są to raczej skojarzenia negatywne czy pozytywne. Prosi ich o uzasadnienie swojej wypowiedzi.

Krok 2:
Praca z plamą

Nauczyciel rozdaje uczniom kartki papieru z różnego rodzaju defektami, takimi jak dziury, plamy, zagniecenia, itp. Uczniowie mają za zadanie stworzenie pracy plastycznej, w której wykorzystają (nie zamaskują) plamę lub defekt znajdujący się karcie, którą otrzymali. Obowiązuje zasada: „Co nie jest zabronione, jest dozwolone”, także mogą korzystać ze wszystkich dostępnych materiałów plastycznych i stworzyć pracę na wybrany przez siebie temat. Jedynym warunkiem jest to, że plama, dziura czy zagniecenie znajdujące się na ich kartce zostanie wykorzystana w twórczy sposób i będzie integralnym elementem ich dzieła.

Krok 3:
Spacer po galerii

Uczniowie tworzą galerię swoich prac na ścianach klasy tak, aby każdy mógł swobodnie przyjrzeć się ich dziełom. Mają za zadanie podejść do każdej z prac, zapoznać się z nią.

Starsi uczniowie otrzymują małe karteczki post-it w dwóch kolorach, które przykleją potem do prac swoich kolegów i koleżanek. Na jednej mają podzielić się pozytywną obserwacją na temat pracy. Na drugiej zapisują swój pomysł na wykorzystanie plamy, dziury lub innego defektu będącego częścią dzieła. Następnie, uczniowie wracają ze swoimi pracami do ławek, gdzie mogą zapoznać się z sugestiami i uwagami innych.

Młodszy uczniowie omawiają swoje prace z wybranym kolegą lub koleżanką ustnie.

Krok 4:
Refleksja

Nauczyciel pyta uczniów o ich emocje związane z zadaniem – jak czuli się podczas jego wykonywania, co sprawiło im trudność, jak czuli się, kiedy udało im się wymyślić zastosowanie dla defektu będącego częścią ich dzieła.

Następnie, nauczyciel wraca do tablicy, gdzie zebrane zostały skojarzenia uczniów i ponownie odczytuje je na głos. Pyta uczniów, czy po pracy nad swoimi dziełami zmienili opinię, czy widzą te plamy, dziury, błędy i zagniecenia inaczej. Pyta, jakie teraz mają skojarzenia, jakie towarzyszą im emocje i zapisuje wszystko po prawej stronie tablicy.

Uczniowie wspólnie z nauczycielem porównują odpowiedzi udzielone przez siebie przed wykonaniem zadania i po jego wykonaniu. Zastanawiają się, co wpłynęło na ich odpowiedź, dlaczego niektórzy zmienili zdanie, a inni nie.

Nauczyciel odwołuje się do doświadczeń uczniów i zadaje następujące pytania:

—
Czy w życiu również zdarza nam się napotykać problemy – sytuacje, które początkowo wydają nam się trudne albo nieprzyjemne? Czy zdarza nam się popełniać błędy, które utrudniają nam pracę albo psują relacje z bliskimi?

—
Co możemy w takiej sytuacji zrobić? Czy możemy sobie z nimi poradzić, patrząc na nie w inny sposób, starając się znaleźć w nich coś pozytywnego albo coś interesującego?

—
Czy znacie takie powiedzenie, uczyć się na błędach? Co to znaczy? W jakich sytuacjach go używamy? Czy to znaczy, że warto jest popełniać błędy?

Nauczyciel prosi uczniów o podzielenie się przykładem sytuacji, w której udało im się kreatywnie wykorzystać swój błąd, zmienić swoje spojrzenie na ten błąd, lub po prostu wyciągnąć wnioski z własnego postępowania i czegoś się na swoich błędach nauczyć.

Na etapie refleksji warto byłoby przeczytać książkę pt. „Błąd” Iwony Chmielewskiej.

Krok 5:

Praca w domu / Praca dodatkowa

Uczniowie, którzy ukończyli swoją pracę plastyczną, otrzymują kartę pracy „Moja kolekcja plam, dziur i błędów”. Mają za zadanie stworzenie listy defektów, które zauważyli wokół siebie oraz błędów, które popełnili, a obok zapisać pomysły na ich twórcze i efektywne wykorzystanie.

Załączniki/karty pracy/
materiały dydaktyczne

—
przygotowane przez nauczyciela kartki z różnego rodzaju wadami, np. z okrągłą, brązową plamą po kubku z kawą lub herbatą, z dziurą lub brązową plamą w kształcie żelazka, z rozdarciami, z odbitym śladem buta, z czarnym kleksem, z zagiętymi rogami, z odbitym śladem „brudnej” ręki, z zygzakami, które wyglądają tak, jakby ktoś rozpisywał długopis, zmięta, a następnie rozprostowana kartka z widocznymi zagnieceniami

—
karta pracy „Moja kolekcja plam, dziur i błędów”

—
materiały plastyczne: mazaki, kredki, farby, kolorowe papiery i gazety, brokat, klej, nożyczki,

—
(ewentualnie) książki Iwony Chmielewskiej pt. „Kłopot” oraz „Moc kłopotów. Wytwórnik” lub Petera H. Reynoldsa „Kropka” i „Rysunki rysunkowate” jako wstęp lub zakończenie lekcji

Moja kolekcja plam, dziur i błędów

plama-dziura-błąd	Co z tym zrobić?